

ORIENTERING

om franske forhold

Oktober 2011

Ændring af reglerne i Frankrig om avancebeskatning af fast ejendom.

Den 29. juli i år er der gennemført en ændring af reglerne i Frankrig for avancebeskatning ved salg af fast ejendom, der i al væsentlighed går ud på, at man nu skal have ejet ejendommen i 30 år, før man slipper for at skulle betale avanceskat ved salg af fast ejendom imod tidligere 15 år.

De nye regler træder i kraft den 1. februar 2012 og kommer til at gælde, såfremt der er udstedt notarskøde for ejendomme i Frankrig efter denne dato, eller såfremt der er tinglyst skøde vedrørende ejendomme i Danmark efter denne dato.

De nuværende regler, hvorefter den franske avanceskat ved salg af fast ejendom efter fem års ejertid nedsættes med 10 % om året, således at avanceskatten bortfalder i sin helhed efter 15 års ejertid er altså fortsat gældende indtil den 1. februar 2012. Desuden skal der være indgået købsaftale senest den 1. december 2011. Men sker handelen efter disse datoer, træder de nye regler i kraft.

De nugældende regler er omtalt i oktobernummeret fra 2010 af ORIENTERING om franske forhold. Dog skal jeg gøre opmærksom på, at avanceskatten per den 1. januar i år blev hævet til 19 % af avancen, og at de sociale skatter blev hævet til 12,3 %, således at den samlede avanceskat nu er på 31,3 %.

Efter de nye regler skal man imidlertid have ejet ejendommen i 30 år, før avancen bliver skattefri. Dog indrømmes der fortsat en gradvis nedsættelse af avanceskatten. I de første fem års ejertid gives der som hidtil ikke nogen nedsættelse af avanceskatten, men dernæst gives der en nedsættelse af avanceskatten med 2 % året for hvert år man har ejet ejendommen udover de første fem år til og med det 15. ejerår. Dernæst stiger den årlige nedsættelse til 4 % og senere 8 %, således at avanceskatten i sin helhed bortfalder efter 30 års ejertid.

De nye regler indebærer altså en skærpelse af avanceskatten på grund af kravet om længere ejertid, og sigtet med ændringen er da også at opnå et højere provenu for den franske statskasse ved salg af fast ejendom. Ved først at lade de nye regler gælde efter en periode har man også ønsket at give potentielle sælgere af fast ejendom mulighed for at komme af med deres

ejendomme efter de hidtil gældende regler i en periode for derigennem at sætte gang i det tilfrosne franske boligmarked.

Man anvender således i Frankrig den modsatte vej for at sætte gang i boligmarkedet af hvad politikerne har foreslået i Danmark, nemlig ved at indføre permanente skattestigninger efter en periode, mens begge sider i Folketingssalen i Danmark forud for udskrivelsen af folketingsvalget stillede forslag om en midlertidig boligpakke, der skulle fjerne tinglysningsafgift og ejendomsværdiskat i en periode og således at gøre køb af bolig billigere for boligkøbere. Den nye danske regering lod imidlertid ikke sit forslag blive en del af regeringens regeringsgrundlag, og det danske forslag til en boligpakke bliver derfor ikke gennemført.

De franske regler om avancebeskatning gælder såvel ved salg af fast ejendom i Frankrig som ved salg af fast ejendom i Danmark for personer, der er bosiddende i Frankrig. Desuden gælder de ved salg af fast ejendom i Frankrig for personer, der er bosiddende i Danmark. Reglerne går under betegnelsen "taxation sur la plus-value immobilière".

Som en vigtig undtagelse gælder reglerne dog ikke for salg af ens faste bolig i Frankrig, "résidence principale", og avancen ved salg af denne bolig er derfor skattefri. Det kræves hertil, at denne bolig har været ejerens faste hjem frem til salget (eller frem til det tidspunkt forinden, hvor ejeren er fraflyttet boligen for at flytte ind i en anden fast bolig). Derved får reglerne om avanceskat i Frankrig i praksis for private hovedsagelig betydning ved salg af fritidsboliger, "résidences secondaires".

Har man bopæl i Danmark kan ens faste ejendom i Frankrig vanskeligt betragtes som ens faste bolig (med mindre man umiddelbart forinden er tilflyttet Danmark fra Frankrig), og salget vil derfor være at betragte som salg af ens "résidence secondaire", der udløser avanceskat i Frankrig efter ovenstående regler. På samme måde vil salg af ens fritidshus i Danmark blive betragtet som salg af en "résidence secondaire", der udløser fransk avanceskat, såfremt man på salgstidspunktet har bopæl i Frankrig.

Avanceskatten beregnes af forskelsværdien mellem salgsprisen og købsprisen med tillæg af købs- og forbedringsudgifter for ejendommen. Det er derfor en god ide at gemme kvitteringer for afholdte udgifter til forbedringer af ejendommen til brug for beregningen af avanceskatten, når ejendommen skal sælges.

Skatten af avancen er for øjeblikket 19 %, hvortil kommer sociale skatter, "prélèvements sociaux", på for tiden 12,3 %, således at den samlede avanceskat bliver 31,3 % for sælgere, der bor i Frankrig. Fra og med den 1. januar 2012 stiger de sociale skatter til 13,5 %, således at de samlede skatter af avancen bliver 32,5 %. Bor man som sælger ikke i Frankrig, skal man ikke betale sociale skatter af avancen men kun den rene avanceskat på 19 %.

Sælges ejendommen med tab, har man ikke mulighed for at fratække dette tab i den franske skat.

Ligger den solgte ejendom i Frankrig, vil der altid være involveret en fransk notar ved ejendomshandelen, og det vil være denne notar, der udregner den franske avanceskat og sørger for, at denne avanceskat bliver betalt af provenuet af købesummen. Det bliver derved sælgeren, som kommer til at udrede avanceskatten.

Ligger den solgte ejendom i Danmark, - og man vel at mærke er bosiddende i Frankrig – skal man selv sørge for at rette henvendelse til det skatteceter i Frankrig, i hvis område ejendommen er

beliggende, og betale avanceskatten. Normalt skal avanceskatten betales to måneder efter datoen for skødet's underskrift eller efter datoen for overtagelse af ejendommen.

For en ordens skyld kan det nævnes, som omtalt i juli-nummeret fra i år af ORIENTERING om franske forhold, at den franske regering har opgivet et forslag om at indføre en proportional årlig skat på 20 % af værdien (Valeur locative) af fast ejendom i Frankrig tilhørende udlændinge på grund af modstand derimod fra franskmænd boende udenfor Frankrig. Personer bosiddende i Danmark, der ejer fast ejendom i Frankrig kommer altså ikke til at betale denne ejendomsskat.

Frankrig genindfører havelågeskat på fiktive avancer på værdipapirer

Frankrig har tidligere haft en havelågeskat på urealiserede værdistigninger på aktier frem til det tidspunkt, hvor man fraflyttede Frankrig, men denne skat måtte man opgive i 2004 efter pres fra EU som følge af at skatten ansås for at være i strid med reglerne indenfor EU om fri bevægelighed for personer, kapital, varer og tjenesteydelser.

Nu har Frankrig imidlertid genindført denne havelågeskat i en ændring til den generelle franske skattelov, der blev vedtaget den 29. juli i år.

Efter lovændringen bliver man nu beskattet af urealiserede avancer på aktier frem til fraflytningstidspunktet, hvis man har været skattepligtig mindst seks år af de seneste ti år inden man flyttede fra Frankrig. Skatten omfatter også værditilvækst på større ejerandele i selskaber.

Skatten indføres imidlertid kun hvis man flytter til lande, som Frankrig ikke har dobbeltbeskatningsoverenskomster med, og da Frankrig har dobbeltbeskatningsoverenskomster med alle lande indenfor EU bortset fra med Danmark, kommer skatten kun til at få effekt, såfremt man flytter fra Frankrig til Danmark.

Havelågeskatten ligner i høj grad den skærpelse af havelågeskatten, som Danmark indførte i 2008, og som har foranlediget Europa Kommissionen til at indlede sag mod Danmark, idet skatten anses for at være i strid med EU-retten. Så vidt vides er Europa Kommissionen fortsat i forhandlinger med Danmark om den danske havelågeskat, og der er derfor ikke endnu anlagt sag mod Danmark endnu for overtrædelse af EU-lovgivningen.

Det vil på denne baggrund ikke forekomme uventet, såfremt Europa Kommissionen nu også indleder sag mod Frankrig på baggrund af at Frankrig har genindført en havelågeskat på fiktive avancer på værdipapirer m. v.

Henvendelse til Skatteminister Thor Möger Pedersen om at søge tilslutning i Folketinget til at indlede forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster

I juli måned i år rettede jeg henvendelse til den daværende Skatteminister Peter Christensen og opfordrede ham til at indlede forhandlinger med Frankrig og med Spanien om afslutning af nye dobbeltbeskatningsoverenskomster. Henvendelsen er udsendt som bilag til julinummeret fra i år af ORIENTERING om franske forhold.

På grund af udskrivelsen af folketingsvalget nåede den daværende skatteminister ikke at besvare min henvendelse, og spørgsmålet om egentlige forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster har desuden været sat i bero under hensyn til at der var udskrevet folketingsvalg.

Nu er en ny regering udnævnt i Danmark efter valget, og jeg har på denne baggrund den 29. oktober 2011 rettet en ny henvendelse til den nye Skatteminister, Thor Möger Pedersen om samme spørgsmål. Denne henvendelse kan findes som bilag til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold.

Der knytter sig naturligvis store forhåbninger til, at det vil lykkes for den nye danske regering at få løst op for den nuværende meget fastlåste situation, som forhandlingerne om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien befinder sig i, efter at den daværende danske Skatteminister Kristian Jensen i sommeren 2008 på den danske regerings vegne ensidigt opsagde dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien stort set uden forudgående forhandlinger med de to lande. Derved gik Danmark i realiteten i en fælde, som det var umuligt for den tidligere regering at komme ud af, og som førte til at danske pensionister i Frankrig, der ikke er omfattet af overgangsordningerne i opsigelsesloven, nu dobbeltbeskattes af deres danske pensioner, idet de kommer til at betale fuld skat både til Danmark og til Frankrig deraf, ligesom de dele af dansk erhvervsliv, der har erhvervsinteresser eller datterselskaber i Frankrig, udsættes for øgede skattebetalinger og øgede administrative vanskeligheder, efter at dobbeltbeskatningsoverenskomsten er blevet opsagt.

Under valgkampen rettede jeg henvendelse til de skattepolitiske ordførere i samtlige de opstillingsberettigede partier til Folketinget og bad dem om at få oplyst deres syn på mulighederne for at få etableret en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Frankrig. Jeg fik svar på mine spørgsmål fra fire ordførere, der repræsenterer partier, der udgør mere end 50 % af medlemmerne af det nuværende Folketing, og selvom ordførerne ikke var enige i alle spørgsmål, var de enige i beklagelsen af, at det ikke var lykkedes at få etableret en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Frankrig, og alle, der besvarede henvendelsen, gav desuden udtryk for, at det er Danmark, der skal tage initiativ til at få forhandlingerne med Frankrig i gang igen, og at Danmark derfor ikke skal fortsætte med den nuværende passive indstilling.

Både Frankrig og Spanien har tidligere tilbudt en løsning, hvorefter Danmark må beskatte pension fra Danmark med maksimalt 15 %, når man bor i Frankrig eller i Spanien, og hvor disse lande så nedsætter sin skat af pensionen med den danske skat, under forudsætning af, at man beskattes efter franske eller spanske skatteregler i Frankrig eller i Spanien og altså ikke efter danske skatteregler.

Den tidligere danske skatteminister afviste at forhandle videre på grundlag af dette forslag.

For en almindelig pensionist ville det forslag komme til at betyde, at Frankrig og Spanien giver afkald på halvdelen eller mere end halvdelen af den skat, som man skal betale efter franske eller spanske skatteregler, og næsten halvdelen af den skat, som man skal betale efter danske skatteregler, og samtidig undgår man at blive dobbeltbeskattet.

Da hverken Frankrig eller Spanien vil fravige kravet om, at man skal beskattes efter franske eller spanske skatteregler, når man bor i Frankrig eller i Spanien, står Danmark i realiteten i den

situation, at man har valget mellem enten slet ikke at få nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med de to lande overhovedet eller at få nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor Danmark må afgive en del af beskatningen til Frankrig og til Spanien for danske pensionister, der bor i de to lande.

På denne baggrund har jeg i min henvendelse til Skatteminister Thor Möger Pedersen opfordret denne til at søge tilslutning blandt de politiske partier i Folketingets Skatteudvalg til, at Danmark genoptager forhandlingerne med Frankrig og med Spanien om afslutning af nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, og hvor konflikten om pensionsbeskatningen søges løst ved, at man forhandler om hvor stor en del af skatten af pensionerne udbetalingslandet skal have. Om det skal være 15 % som foreslået af Frankrig eller af Spanien, eller om denne procentsats skal hæves til f. eks. 20 % eller evt. til 25 %. Finder man frem til en løsning på dette spørgsmål, skulle det være muligt at afslutte nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med de to lande, således at dobbeltbeskatningen ophører samtidigt med, at danske pensionister i Frankrig og i Spanien vil blive beskattet efter skattereglerne i de to lande, dog mindst med den procentsats til Danmark, som man måtte komme overens om.

Europa Kommissionens svar på min henvendelse om dobbeltbeskatning

Som omtalt i majnummeret fra i år af ORIENTERING om franske forhold har jeg den 20. maj 2011 rettet henvendelse til Europa Kommissionen som følge af, at man som dansk pensionist i Frankrig udsættes for dobbeltbeskatning af sine danske pensioner, og opfordret Kommissionen til at intervenere i dette spørgsmål og tage initiativ til at få denne dobbeltbeskatning bragt til ophør.

Europa Kommissionen har den 13. juli 2011 givet et foreløbigt svar på min henvendelse, og dette svar har foranlediget mig til den 25. juli 2011 at fremkomme med en fornyet henvendelse til Kommissionen, hvori jeg anmoder Kommissionen om at genoverveje sin stillingtagen ud fra det synspunkt, at den samtidige franske og danske beskatning af danske pensioner for personer, der er bosiddende i Frankrig, udgør en tilsidesættelse af retten til fri bevægelighed for borgere i den Europæiske Union, der er knæsat ved bestemmelserne i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsområde (TEUF-traktaten), jfr. artiklerne 21, 45 og 49. Denne traktat kaldes også Lissabon-traktaten og trådte i kraft den 1. december 2010. At dobbeltbeskatningen er en hindring for den fri bevægelighed for unionsborgere viser sig tydeligst ved, at udvandringen fra Danmark til Frankrig af personer, der nærmer sig eller har opnået pensionsalderen, nu stort set er standset, og at danske pensionister nu rejser fra Frankrig til Danmark eller til et andet land, hvor de ikke dobbeltbeskattes, fordi de ikke længere kan magte at skulle betale fuld skat både til Danmark og til Frankrig af deres pensioner.

Europa Kommissionen har nu ved skrivelse af 12. oktober 2011 svaret også på min seneste henvendelse, og Kommissionens svar er en fastholdelse af dens tidligere udtalelse om, at den nuværende dobbeltbeskatning af danske pensioner for personer, der bor i Frankrig, ikke er i strid med bestemmelserne i TEUF-traktaten. Kommissionen henviser i den forbindelse til fast retspraksis i Europa Domstolen, der ikke hindrer medlemsstaterne i i enighed eller hver for sig at indføre foranstaltninger, som er mindre gunstige for den frie bevægelighed i forhold til en tidligere retssituation, der var opnået efter deres lovgivning.

Beskatning er indenfor EU et rent nationalt anliggende, og EU kan derfor ikke intervenere deri, med mindre det konstateres, at et medlemsland udøver diskrimination på national basis i sin skattelovgivning, hvilket EU Kommissionen har udtalt ikke er tilfældet i det foreliggende spørgsmål.

Europa Kommissionen udtaler derfor i realiteten, at EU ikke, således som EU-traktaterne er udformet, er kompetent til at intervenere i den eksisterende dobbeltbeskatningssituation mellem Danmark og Frankrig. EU er i dette svar til mig på linie med svar, som jeg har set, at EU har givet til andre, som har bragt sagen for EU, og med de foreløbige udtalelser, som EU har givet til mig på telefoniske henvendelser i foråret i år forud for at jeg rettede skriftlig henvendelse til EU om spørgsmålet.

Det må altså konstateres, at det ikke er muligt at få EU til at intervenere i dette spørgsmål som følge af at EU-traktaterne ikke er anfægtet. Men nu er forsøget i hvert fald gjort.

Det er kun Europa Kommissionen, der kan indbringe spørgsmålet om tilsidesættelse af reglerne indenfor EU for Europa Domstolen. Almindelige borgere kan derfor ikke anlægge en sådan sag ved Europa Domstolen.

Endvidere kan de nationale domstole, der får et spørgsmål om fortolkning af EU-retten forelagt, indbringe dette til forelæggelse for Europa Domstolen som et såkaldt præjudicielt spørgsmål. Det har dog i praksis vist sig, at de danske domstole er særdeles tilbageholdende med at indbringe EU-retlige spørgsmål for Europa Domstolen til præjudiciel afgørelse, så mulighederne for, at man skulle kunne få dette spørgsmål forelagt for EU ved at indbringe det for en dansk domstol er ringe. Og dette i særdeleshed, når Europa Domstolen allerede har anlagt en fast retspraksis i dette spørgsmål, således som det anføres i Europa Kommissionens svar til mig.

Europa Kommissionens svar til mig af 12. oktober 2011 er vedlagt som bilag til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold.

Ophold i Danmark af erhvervmæssig karakter

I martsnummeret fra i år af ORIENTERING om franske forhold har jeg givet en samlet orientering om de regler, der gælder for, hvor længe man som udlænding må opholde sig i Danmark, hvis man skal undgå at blive fuldt skattepligtig til Danmark.

Af denne redegørelse fremgår det, at man straks bliver fuldt skattepligtig til Danmark allerede fra den dag, hvor man begynder at udøve erhvervmæssig aktivitet under et ophold i Danmark, og dette uanset længden af ens ophold i Danmark, i hvert fald såfremt man på dette tidspunkt disponerer over en helårsbolig i Danmark. Og dette gælder uanset om man udøver den erhvervmæssige aktivitet som selvstændig erhvervsdrivende eller som ansat i en virksomhed i udlandet og i den forbindelse udfolder erhvervmæssig aktivitet i forbindelse med ophold i Danmark.

Denne skattepligt til Danmark kan dog begrænses af dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået med vedkommendes hjemland, og som tillægger dette hjemland beskatningsretten, men når det drejer sig om Frankrig og Spanien, hvor der i øjeblikket ikke er nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil man kunne blive fuldt skattepligtig til Danmark,

såfremt man udøver erhvervsmæssig aktivitet under ophold i Danmark og samtidig disponerer over en helårsbolig i Danmark, herunder over et sommerhus i Danmark, som man efter den danske planlov har adgang til at benytte hele året. Og dette selvom man forbliver fuldt skattepligtig i Frankrig eller i Spanien.

Fortolkningen af disse regler er blevet skærpet af Skat i de senere år, og denne skærpelse kan give u hensigtsmæssige resultater for personer, som kun sporadisk besvarer arbejdsrelaterede telefonopkald eller mails under ophold i Danmark eller som har som deres levevej at have forhandlinger i Danmark for deres (udenlandske) virksomhed.

På denne baggrund har jeg den 7. august 2011 rettet henvendelse til den daværende skatteminister med henblik på at få gennemført en præcisering af, hvorledes reglerne skal administreres i praksis, herunder at få indført forskrifter om et vist minimum, som udlændinge kan forstå og leve efter, for ophold i Danmark omfattende erhvervsprægede aktiviteter.

Ved mine telefoniske kontakter til Skatteministeriet forud for folketingsvalget har jeg fået oplyst, at man i ministeriet overvejede, blandt andet på baggrund af min henvendelse, at få indført en præcisering eller tydeliggørelse af reglerne, som gjorde, at man som udlænding kunne få bedre overblik over, hvorledes man skulle forholde sig med henblik på erhvervsprægede aktiviteter under ophold i Danmark. Hvorvidt disse overvejelser er fortsat efter at der er tilkommet en ny skatteminister, er jeg ubekendt med.

I første omgang har Skatteministeriet den 15. september 2011 til mig givet en fremstilling af de nuværende regler for indtrædelse af fuld skattepligt til Danmark i forbindelse med udfoldelse af erhvervsmæssige aktiviteter under ophold i Danmark. Skatteministeriets brev af 15. september 2011 vedlægges som bilag til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold.

Det fremgår af Skatteministeriets svar, at praksis er restriktiv med hensyn til, hvad der kan betragtes som "ferie eller lignende", idet alle former for arbejde som udgangspunkt må anses for uforeneligt med ferie eller lignende. Ifølge praksis må de arbejdsrelaterede aktiviteter ikke have karakter af løbende, regelmæssig varetagelse af et indtægtsgivende erhverv.

Længden af opholdet i Danmark spiller også en rolle, idet en kombination af opholdets længde (op til tre måneder uafbrudt eller 180 dage indenfor en tolv måneders periode) og karakter kan føre til, at opholdet konkret ikke kan anses for kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende. Skattepligten indtræder således, hvis den pågældende indretter sig efter at skulle arbejde under et længere ophold i Danmark eller i øvrigt at skulle stå til rådighed for sit arbejde under ophold i Danmark.

Men er der i sin helhed tale om lettere arbejde af sporadisk og ikke planlagt omfang, som den pågældende vil udføre i Danmark under ferie eller lignende, som enhver travl forretningsmand/kvinde kunne blive udsat for at skulle forholde sig til under f. eks. en charterferie, vil dette kunne accepteres.

Det er derfor kun meget begrænsede erhvervsmæssige aktiviteter, der ikke har løbende eller planlagt karakter, herunder besvarelse af sporadiske telefonopkald, e-mails og sms, der vedrører arbejde, og deltagelse i enkeltstående møder, der kan accepteres under ophold i Danmark på

grund af ferie eller lignende, herunder samvær med ægtefælle og børn, hvis man skal undgå, at fuld skattepligt til Danmark indtræder.

Danmark har afsluttet ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet

Danmark har den 25. august i år afsluttet en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet til afløsning af den tidligere overenskomst af 5. maj 1982.

Med den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst beskattes pensioner i det land, hvorfra de udbetales, og det betyder, at man i modsætning til tidligere efter den nye overenskomst beskattes i Danmark af danske pensioner, hvis man flytter til Tjekkiet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder ingen overgangsregler for personer, som allerede bor i det andet land, således som der har været tradition for, når Danmark afslutter nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med fremmede magter, der indeholder en skærpelse af beskattningen af pensioner, og det er i øjeblikket uvist, om og i hvilket omfang der vil blive indført overgangsregler i den danske lov, der skal fremsættes i Folketinget om ratifikation af overenskomsten.

Dette lovforslag er ikke fremsat endnu, ligesom overenskomsten også skal ratificeres af det tjekiske parlament, og det må derfor påregnes, at den nye overenskomst først vil træde i kraft i 2013.

Herved er der sket en yderligere indskrænkning af de lande i Europa, som man kan flytte til som pensionist, og hvor man kun skal betale bopælslandets skat af sine danske pensioner. Det forlyder, at der allerede er forhandlinger i gang med Slovakiet om en ny overenskomst, og herefter kommer man nu til at betale dansk skat af sine danske pensioner i samtlige lande, som man flytter til, bortset fra Luxembourg, Holland, Færøerne og Grønland. Bosætter man sig i Frankrig, kommer man til at betale skat både til Frankrig og til Danmark af sine danske pensioner.

Den nye regering i Danmark åbner op for dobbelt statsborgerskab

Af det regeringsgrundlag, som danner grundlag for den nye danske regering for denne valgperiode, fremgår det, at regeringen vil skabe mulighed for dobbelt statsborgerskab.

I regeringsgrundlaget hedder det: "Danmark er et moderne samfund i en international verden. Derfor skal det være muligt at have dobbelt statsborgerskab".

Danmark er et af de få lande i Europa, som ikke hidtil har accepteret dobbelt statsborgerskab. Hvis man som dansk statsborger ansøger om statsborgerskab i et andet land og opnår det, fratages man automatisk sit danske statsborgerskab, og hvis man som udenlandsk statsborger ansøger om og opnår dansk statsborgerskab, skal man samtidigt frasige sig sit udenlandske statsborgerskab.

Der er imidlertid mange, som alligevel har et udenlandsk statsborgerskab ved siden af det danske statsborgerskab. Hvis ens forældre har forskelligt statsborgerskab, får man selv begge forældrenes statsborgerskab. Statsminister Helle Thorning-Schmidts egne børn må således have dobbelt

statsborgerskab, idet hendes mand er engelsk statsborger. Desuden accepterer man at udenlandske statsborgere kan få dansk statsborgerskab alligevel, hvis de ikke har mulighed for at frasige sig deres udenlandske statsborgerskab i forbindelse med erhvervelse af dansk statsborgerskab.

Udviklingen er gået i retning af, at stadigt flere lande tillader dobbelt statsborgerskab under en eller anden form, og efterhånden har næsten alle landene i Europa indført dobbelt statsborgerskab. 90 % af Europas befolkning har således mulighed for at opnå dobbelt statsborgerskab. Til europæiske lande, der ikke har indført mulighed for dobbelt statsborgerskab, hører i øjeblikket foruden Danmark kun lande som Holland, Tjekkiet, Estland, Litauen, Spanien, Malta og Norge.

Der har i den tidligere regerings tid været gjort flere forsøg på at få indført dobbelt statsborgerskab i Danmark, men disse tidligere forsøg er alle strandet, først og fremmest på grund af rabiat modstand derimod fra Dansk Folkepartis side, men nu da Danmark har fået en regering, der ikke er afhængig af dette partis stemmer, er forslaget blevet en del af regeringens officielle politik. Og partiet Venstre har allerede meldt ud, at det ser positivt på et forslag om dobbelt statsborgerskab.

Når forslaget er gennemført, vil danskere, der bor i Frankrig, have mulighed for at opnå fransk statsborgerskab samtidig med at de kan beholde deres danske statsborgerskab.

Det betyder, at man kan få to pas, et dansk og et fransk. Og man vil således kunne stemme både ved folketingsvalg og folkeafstemninger i Danmark og ved alle valg i Frankrig, herunder kommunal- og kantonvalg, regionalvalg, valg til Nationalforsamlingen og præsidentvalg samt til valg til Europa Parlamentet.

Man får derigennem mulighed for at blive fuldt integreret i det franske samfund, som man bor i, uden at skulle opgive tilknytningen til Danmark.

Indenfor EU er restriktioner på grundlag af nationalitet ikke lovlige, og dobbelt statsborgerskab betyder derfor ikke det store i denne sammenhæng. Men udenfor Europa findes der talrige begrænsninger, hvis man ikke er statsborgerskab i det land, som man bor i. Det gælder adgang til visse stillinger eller forfremmelser, adgang til at sidde i bestyrelser, adgang til at købe fast ejendom o. s. v. Endvidere kan man være underkastet bestemmelser om opholds- og arbejdstilladelse i ens bopælsland, visumbestemmelser og indrejserestriktioner til sit bopælsland, bestemmelser om udvisning o. s. v.

Dobbelt statsborgerskab kan dog også have ulemper i et vist omfang. Det gælder først og fremmest ved kriminalitet. Har man dobbelt statsborgerskab, vil et land, hvor man er statsborger, lettere kunne fratage ens statsborgerskab til landet og udvise en, hvis man udfolder kriminalitet, og man samtidigt er statsborger i et andet land, end hvis man ikke har et andet statsborgerskab. Og man kan, hvis man anholdes og fængsles, ikke i samme omfang forvente at modtage diplomatisk assistance fra det andet land, hvor man også er statsborger, hvis man har dobbelt statsborgerskab. Endelig kan det blive et problem, såfremt begge de lande, hvor man er statsborger, kræver at man aflægger militærtjeneste i landet.

Dette er dog ikke til hinder for, at de lande, der har indført mulighed for dobbelt statsborgerskab, generelt har haft gode erfaringer med dette, og at dobbelt statsborgerskab ikke generelt set har givet anledning til problemer.

Ønsker man at opnå fransk statsborgerskab, skal man indgive en ansøgning derom til sit Préfecture. Det tager normalt et år at behandle en ansøgning om fransk statsborgerskab.

For at kunne opnå fransk statsborgerskab skal man

- a) have haft fast bopæl i Frankrig i en årrække,
- b) kunne dokumentere at være i besiddelse af tilstrækkelige ressourcer til at kunne klare sig selv,
- c) kunne fremvise en "rimeligt" ren straffeattest,
- d) kunne dokumentere ved afholdelse af en sprogprøve, at man behersker det franske sprog.
- e) kunne dokumentere ved afholdelse af endnu en prøve, at man har tilstrækkeligt kendskab til fransk kultur, historie og samfundsspørgsmål, og
- f) fremlægge dokumentation for afholdt militærtjeneste i det land, man kommer fra.

Den nye danske regering vil nedsætte en grundlovskommission

En anden ting, der fremgår af den nye regerings regeringsgrundlag er, at regeringen foreslår nedsat en grundlovskommission med henblik på en revision af grundloven.

Det hedder derom i regeringsgrundlaget: "Det er regeringens opfattelse, at Danmark har brug for en ny diskussion om grundloven. Regeringen vil tage initiativ til brede drøftelser med alle Folketingets partier om et kommissorium for nedsættelse af en grundlovskommission".

Grundloven er fra 1849 og den seneste revision af grundloven fandt sted i 1953 bortset fra en mindre ændring i 2010 af tronfølge-loven, der er en del af grundlovskomplekset.

Grundlovens tekst er derfor præget af dens alder. Og læser man grundloven, får man det indtryk, at kongen har en aldeles dominerende indflydelse i Danmark. Dette er dog kun rent formelt, for Danmark har parlamentarisme, og kongen er ifølge grundloven ansvarsfri, og alle dokumenter, der udfærdiges af kongen (eller dronningen), skal for at have gyldighed kontraskrives af en minister, og en minister kan ikke blive siddende, såfremt han eller hun har Folketingets flertal imod sig. Den eneste officielle handling, som kongen eller dronningen kan foretage i dag uden ministersignatur, er så vidt jeg ved at tildele ordener.

Alligevel ønsker regeringspartierne at se på omtalen af kongen i grundloven, og om det er muligt at få en formulering, der i højere grad afspejler nutidens forhold samt at drøfte kongehusets placering i grundloven. I praksis er det regeringen, der sigtes til, når man i grundloven omtaler kongen.

Endvidere ønsker regeringen at se på grundlovens menneskerettigheder og undersøge, om det er muligt at udvide disse i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

En ting, som man som udlandsdanske spejder efter, er, om regeringen også ønsker at modernisere bestemmelserne om valgret. I øjeblikket kræves det, at man har fast bopæl i riget for at man kan stemme ved danske valg, og dette afspejler ikke nutidens forhold, hvor mange

danskere bor udenfor Danmark og derfor ikke har valget ved de danske valg. Men noget sådant er ikke endnu blevet omtalt som et ønske for en ny grundlovskommission. Det ville dog være naturligt, at en ændring af reglerne om valgret blev gennemført, såfremt grundloven skal ændres.

Det er en langsommelig og besværlig procedure, der skal til for at ændre den danske grundlov. Blandt andet skal det endelige forslag til en ny grundlov til en folkeafstemning, hvor det skal vedtages, og hvor desuden mindst 40 % af samtlige valgberettigede vælgere skal stemme for den ny grundlov. For at en regering skulle turde binde an med at sende en ny grundlov til folkeafstemning, må det derfor være en forudsætning, at samtlige toneangivende partier går ind for grundlovsændringen og at intet væsentligt parti går imod.

Af denne årsag er tidligere forsøg på grundlovsrevisioner strandet, og de nye danske oppositionspartier har da også allerede stillet sig tvivlende til en revision af grundloven. Der er derfor ingen sikkerhed for, at dette initiativ kommer til at føre til en ny grundlov.

Men når Folketingets partier skal inddrages i udformningen af et kommissorium for den ønskede grundlovskommission, ville det alligevel være naturligt, at der gøres en indsats for, at også spørgsmålet om valget gøres til et tema for dette kommissorium.

Hvordan hindrer man uønskede telefonopkald fra telefonsælgere

Alle, der bor i Frankrig, har oplevet uopfordret at blive kontaktet telefonisk af aggressive telefonsælgere, der vil sælge alt lige fra telefonabonnementer, forsikringer, abonnementer på tidsskrifter, frysevarer, vin, forskellige håndværkeropgaver og installationer og meget andet. Og denne trafik har taget et voldsomt opsving i de senere år.

De begynder oftest med oplæsning med rivende tungefærdighed af en lang tekst, hvori de forherliger det produkt, som de ønsker at sælge, hvorefter de stiller en uendelig række af spørgsmål til en, om man er ejer eller lejer af sin bolig, om man har lån i sin bolig og hvor stort, hvor mange medlemmer husstanden består af og disses alder, om man er i fast arbejde og ens og ens husstands samlede månedlige indtægt m. v., og alle disse oplysninger er åbenbart nødvendige for, at de skal kunne sælge 6 flasker rødvin til en, hvoraf den ene er gratis.

De fleste har nok vænnet sig til en facon, hvorved man kan komme af med disse anmassende telefonsælgere, men nu ser det ud til at der er hjælp at hente, så man kan beskytte sig mod disse opkald fra og med den 1. december i år.

Et antal organisationer er gået sammen om en hjemmeside, www.pacitel.fr, som man kan gå ind på, og hvor man ved at indskrive sit telefonnummer på en særlig liste kan beskytte sig mod telefonopkald fra virksomheder, som man ikke har givet sit samtykke til, at de kan henvende sig telefonisk til en. Det er gratis at indskrive sig på listen på denne hjemmeside, og man kan også på denne hjemmeside give oplysning om virksomheder, der ikke respekterer ens ønske om at undgå telefonopkald, som man har tilkendegivet, at man ikke ønsker at modtage ved at have skrevet sig på listen.

Vengeance feminine

Un homme, toujours très désagréable avec sa femme, passe le jour avec ses amis pour qu'ils l'accompagnent à l'aéroport pour y laisser sa femme qui part en voyage à Paris.

Dans la salle d'embarquement, devant tout le monde, il lui souhaite un bon voyage et, sur un ton ironique, lui crie : « Ma chérie, n'oublie pas de me rapporter une jolie française de Paris, hein ! »

Sa femme baisse la tête et embarque très énervée.

Elle passe 15 jours à Paris.

À son retour, le mari de nouveau demande à ses amis de l'accompagner à l'aéroport pour y recevoir sa femme.

La voyant arriver, la première chose qu'il lui crie à voix forte : « Ma chérie, tu m'as ramené ma petite française de Paris ? »

« J'ai fait tout mon possible » répond-t-elle, « Maintenant il nous reste plus qu'à prier que ce soit une fille qui naisse ! »

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Orientering om franske forhold er et uafhængigt informationsbrev, som udsendes efter behov. Jeg vil deri forsøge at belyse emner, som kan have generel interesse for danskere, der bor i Frankrig. Informationsbrevet sendes gratis og uden forpligtelser af nogen som helst art som e-mail til enhver, der fremsætter anmodning derom på Klaus.Vilner@wanadoo.fr. Desuden offentliggøres det på Danskere i Toulouse's hjemmeside "http://danskereitoulouse.wordpress.com". Ønsker man at afmelde informationsbrevet, bedes dette meddelt på samme e-mailadresse.

Indholdet må ikke betragtes som individuel rådgivning, og selvom det tilstræbes at oplysningerne er rigtige, påtager jeg mig intet ansvar for urigtige, ufuldstændige eller manglende oplysninger.

Enhver, der modtager orienteringen, er velkommen til at komme med supplerende oplysninger, med synspunkter eller med kommentarer til de emner, der behandles i informationsbrevet, eller med ønsker om emner, som ønskes belyst.